

[Elmquist.]

en vis Sum — jeg tror, der var Tale om ca. 100 Kr. om Maaneden — for at tage en ung Mand ekstra med om Bord udover Skibets ordinære Mandskab. Altsaa Tanken var at gøre alle disse større Sejlskibe til smaa Skoleskibe.

Grundet paa, at det paagældende Sejlskibsrederi, der altsaa omfattede 21 Skibe, som Følge af Tidernes Ugunst ikke kunde fortsætte, blev Tanken ikke realiseret, men jeg tror, at det er en god og en sund Tanke, som jeg derfor vil fremdrage ved denne Lejlighed og vil bede den højtærede Handelsminister tage med i sine Overvejelser. Ved at gaa denne Vej opnaas det, at den unge Mand faar sin praktiske Uddannelse paa et af de Sejlskibe, der netop paa Grund af deres i Forhold til et Skoleskib relative Lidenhed giver Mulighed for og Lejlighed til en meget alsidig Uddannelse direkte under Opsyn og Belæring af de dygtige Skibsførere, som de fleste af disse Skibe har, Skibsførere, der selv tager Del i alt Arbejde, og som selv forestaar Uddannelsen af de unge, som er om Bord paa Skibene. At en saadan Uddannelse er langt mere effektiv og langt bedre end Uddannelsen paa Skoleskibene, tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl om.

Jeg nævnte før, at der i sin Tid var Tale om at betale ca. 100 Kr. om Maaneden. Efter Samtaler, jeg har haft om dette Spørgsmaal med Sejlskibsredere, tror jeg, at Tanken vil kunne realiseres for endnu mindre, for omkring 60—70 Kr., og jeg ved, der er stor Interesse baade i Sejlskib kredse og i Dampskibskredse for et saadant Arrangement.

Som jeg begyndte med at sige, ved jeg, at der i Skibstartskredse er megen Glæde over dette Forslag, som den højtærede Handelsminister her har fremsat, baade fordi den saa lidet begrundede Konsulatafgift bliver ophævet, og fordi man i Tide sikrer sig Midler til fortsat sejlskibsmæssig Uddannelse for vor Handelsflaades Officerer. Denne Glæde deles ganske af mit Parti, hvis Ordfører jeg har den Ære at være ved denne Lejlighed, og jeg skal da slutte disse mine Udtalelser med paa mit Partis Vegne at anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

P. Andersen: Efter den udførlige Omtale af det foreliggende Lovforslag og de dertil grænsende Emner, som den sidste ærede Taler har givet, er der ingen særlig Anledning for mig til at komme dybt ind paa Sagen, saa meget mere som jeg ikke

har væsentlige Indvendinger at gøre mod Lovforslaget.

Hovedsagen i Lovforslaget er jo, at den nuværende Konsulatafgift bortfalder. Den har andraget 287 000 Kr., men man indfører nu i Stedet for den en ny Afgift paa ca. 100 000 Kr., som faar en særlig Anvendelse. Skibsfarten sparer altsaa herved 187 000 Kr., men man har dog ikke nogen absolut Sikkerhed for denne Besparelse, idet der indføres andre Afgifter, hvis Størrelse ikke kan opgøres, og man staar derfor noget uvis overfor, hvor stor en Lettelse det betyder for Erhvervet.

En Ting er dog sikker, nemlig at der indføres denne nye Afgift paa 100 000 Kr., som skal anvendes til

„den praktiske Uddannelse af Søfolk til Styrmand og Skibsførere i Handelsflaaden som Tilskud til Drift af Skoleskibe eller anden Uddannelsesvirksomhed med Formaal som det omhandlede.“

Det, der sker herved, er Knæsettelse af et helt nyt Princip, som slet ikke kendes i vor Lovgivning, nemlig at et Erhverv skal være med til at betale for Uddannelsen af den Ungdom, der skal træde ind i Erhvervet i fremtrædende Stillinger. Hidtil har Princippet været det, at enten har Staten betalt, eller ogsaa har den Eleve, som skulde gennemgaa Uddannelsen, maattet betale, hvad denne kostede. Det forekommer mig, at man i Stedet for nu at indføre et nyt Princip, som jo kan faa vidtrækkende Konsekvenser, skulde have holdt sig til den bestaaende Tilstand, og jeg finder, det vilde være rimeligt, om Staten bekostede den Uddannelse, her er Tale om.

Staten betaler jo Uddannelsen paa de højeste Uddannelsesanstalter, vi har, og hvad vilde være naturligere, end at man, naar der er Tale om et Erhverv, der er stillet, saaledes som Søarten er det i Øjeblikket, hvor det gælder om at animere Ungdommen til at gaa frem, gav den Adgang til at komme frem ved, at Staten tog hele dette Uddannelsesspørgsmaal i sin Haand ved at tilvejebringe Skoleskibe — Adgangen nægtes jo ellers Ungdommen, fordi Sejlskibsflaaden indskrænkes mere og mere — eller ved paa anden Maade at etablere Uddannelse for at skaffe de nødvendige Elever frem til at gennemgaa Navigations-skolens Klasser?

Naturligvis vil jeg ikke modsætte mig Lovforslaget, fordi jeg finder det mere anbefalelsesværdigt, at Staten tager denne Uddannelse i sin Haand, end at det er Erhvervet, som skal være med til at betale